

найбільшу значущість із двох зазначених завдань має профілактика. Саме добре поставлена робота з попередження конфліктів забезпечує зменшення їх кількості і виключає можливості виникнення деструктивних конфліктних ситуацій.

Література

1. Гришина Н. В. Психологія конфлікту. 2-е изд. / Н.В. Гришина — СПб. : Питер, 2008. — 544 с.
2. Новіков Б.В. Основи адміністративного менеджменту: [уавч. посіб.] / Новіков Б.В., Сініок Г.Ф., Круш П.В. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 560 с.
3. Слюсарчук А. Умійте керувати конфліктами! / А.Слюсарчук // Львівська газета. – 2009. – №38 (530). – С.6.

АКТУАЛЬНІСТЬ ПЕРСПЕКТИВНОГО ПЛАНУВАННЯ В ПРОЕКТУВАННІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Нечипоренко В.М. (Полтава)

Прискорення ритму сучасного життя, мінливість навколишнього середовища посилює нестабільність функціонування організацій, змушує їх проводити часті і швидкі зміни. Нині значуща частка діяльності організацій є проектною. Наявна тенденція до ще більшої динаміки і мінливості навколишнього середовища веде до того, що в майбутньому діяльність компаній на 100% буде проектною.

Ефективне управління проектами ніколи не може відбуватися автономно. Успішні проекти завжди передбачають внесок і координацію з боку інвесторів, що шукають можливості отримання прибутку. Можна виділити три засоби досягнення успіху в будь-якій діяльності: успіх, геніальність індивіда (керівника) і планування. Перше передбачає реалізацію афоризму: в потрібному місці в потрібний час. Геніальними, на жаль, народжуються далеко не всі. Плануванням же може ефективно користуватися будь-яка кваліфікована людина, достатньо підготовлена у даній галузі. Планування – процес визначення цілей, стратегій, а також заходів щодо їх досягнення за певний період часу, виходячи із припущень щодо майбутніх ймовірних умов виконання плану [1].

Дехто вважає, що планувати діяльність підприємства в умовах мінливої ринкової ситуації – це марно витратити сили та час. Саме процес планування в проектній діяльності має властивості, які нейтралізують так звану «мінливість ринкової економіки». По-перше, планування – означає попереджати. По-друге, процес планування відбувається протягом усього життєвого циклу проекту. З цього виходить, що учасники проектної діяльності завжди готові до змін. Таким чином існує прямий зв'язок між успіхом організації (установи) і плануванням їхньої діяльності в реаліях теперішнього сьогодні.

Оскільки кожен проект унікальний за визначенням, єдиний спосіб зрозуміти і виконати проект – скласти відповідний план. Якісний план відрізняється не лише тим, що в нім відбиваються обов'язки кожного з учасників проекту (хто за що відповідає), але і тим, що в нім фіксуються реальні можливості проекту. У якісному плані мають бути зафіксовані критерії оцінки роботи учасників проекту, кошторис проекту, устаткування і матеріали,

необхідні для його реалізації. А оскільки такий план є основою для оцінки ходу реалізації проекту, він може виконувати і роль системи раннього попередження про відставання від графіка виконання проектних робіт і перевищення узгодженого бюджету [2].

Планування проекту дозволяє зібрати воедино детальну інформацію про те, як можуть бути реалізовані цілі проекту, враховуючи всі обмеження. Типові методи оцінки і календарного планування дозволяють детально розписати, які об'єми роботи передбачає проект, хто саме виконуватиме конкретну роботу, в які терміни вона має бути виконана і в що обійдеться її виконання. Детальна стратегія, викладена в плані проекту, служить наріжним каменем для перевірки врівноваженості витрат, графіків виконання робіт і якості продукту проекту, виробленою на етапі визначення проекту.

Якісний план відрізняється не лише тим, що у ньому відображаються обов'язки кожного з учасників проекту (хто за що відповідає), але і тим, що в ньому фіксуються реальні можливості проекту. У якісному плані мають бути зафіксовані критерії оцінки роботи учасників проекту, кошторис проекту, обладнання і матеріали, необхідні для його реалізації. А оскільки такий план є основою для оцінки ходу реалізації проекту, він може виконувати і роль системи раннього запобігання відставання від графіка виконання проектних робіт і перевищення погодженого бюджету. Точна, належним чином організована інформація, складає основу можливостей долати нездоланні перешкоди.

Планування – це один зі способів, за допомогою якого керівництво забезпечує єдиний напрямок зусиль усіх членів організації до досягнення її загальних цілей.

Планування в організації не являє собою окремої події в силу двох істотних причин. По-перше, хоча деякі організації припиняють існування після досягнення цілі, заради якої вони спочатку створювалися, багато хто прагнуть продовжити існування як можна довше. Тому вони знову визначають чи змінюють свої цілі. Друга причина, по якій планування повинне здійснюватися безупинно – це постійна невизначеність майбутнього. У силу змін у навколишнім середовищі або помилок у судженнях, події можуть розвертатися не так, як це передбачало керівництво при виробленні планів. Тому плани необхідно переглядати, щоб вони узгоджувалися з реальністю [1].

Планування інвестиційного проекту є одним з найбільш складних етапів. Воно полягає у визначенні обсягів і характеру робіт в кожному з запланованих етапів, термінів їх реалізації та необхідних для цього ресурсів.

Крім того, планування здійснення інвестиційних проектів вимагає застосування сучасної обчислювальної техніки з використанням різних економіко-математичних методів.

Планування – це певна філософія, яка потребує постійного зазирання вперед, у майбутнє, адаптації до певних обставин, а часто – й відмови від традиційних, узвичаєних, рутинних підходів і вивчення нових методів. Менеджери і виконавці мають усвідомлювати, що планування і контроль – складова їхньої роботи незалежно від того, чим вони займаються, і робити це в межах своїх обов'язків.

Література

1. Лучшее пособие от ведущих мировых компаний по проектному менеджменту / Жак Бой, Кристиан Дудек, Сабина Кушель; пер. с нем. А.В. Давыдова. – М.: АСТ: Астрель, 2007 – 140 с.

2. Управление проектами: ускоренный курс по программе MBA.: Пер. с англ. – М.: ООО «И.Д. Вильямс», 2008. – 480 с.

ПОНЯТТЯ ІМІДЖУ КЕРІВНИКА НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Петраченко Н.І., Сас Н.М. (Полтава)

Слово "імідж" походить від англійського "image", яке, у свою чергу, походить від латинського "imago". У англійській мові слово "image" має п'ять значень: "образ", "статуя", "подібність", "метафора", "ікона". Імідж - це образ об'єкту або явища, про який склалася думка.

Імідж є наслідком: прямого сприйняття тих або інших зовнішніх або внутрішніх характеристик даного об'єкту або явища, або непрямого - через сприйняття образу, думки про цей образ, що виникла в психіці інших людей про цей об'єкт, явище. Імідж людини - це думка про цю людину у групи людей в результаті сформованого в їх психіці образу цієї людини, що виникла унаслідок прямого їх контакту з цією людиною або унаслідок отриманої про цю людину інформації від інших людей; імідж фірми - це думка про дану організацію у групи людей на основі сформованого у них образу цієї фірми, що виник унаслідок або прямого контакту з цією фірмою, або в результаті інформації, отриманої про цю фірму від інших людей; імідж товару - це думка про даний товар у групи людей на основі образу даного товару, що виник або при покупці, використанні цього товару особисто, або на основі думки про цей товар інших людей.

У системі ринкових відносин життя організації визначається не тільки тим, що та як вона робить, але й тим, що про неї думають інші люди. Саме тому створення "обличчя" організації завжди було однією з найважливіших турбот бізнесменів усього світу — прагненням до престижу в діловому світі, популярності у споживача, репутації серед партнерів та клієнтів, авторитетності в очах власних співробітників. Саме те, що думають люди про організацію, багато в чому визначає її конкурентоспроможність. Продаж також залежить від іміджу. Набір значень, завдяки якому будь-який об'єкт є відомим і завдяки якому люди певним чином описують його, запам'ятовують і ставляться до нього, називається іміджем.

Відтак, імідж менеджера освітнього закладу - це думка про керівника освітнього закладу у вчителів, дітей, батьків, керівництва відділом освіти в результаті сформованого в їх психіці образу цієї людини, що виникла унаслідок прямого їх контакту з цією людиною або унаслідок отриманої про цю людину інформації від інших людей.

Невід'ємним атрибутом будь-якої іміджевої системи є структура. На думку С. Колоска, Ю.Падафет структура іміджу керівника включає такі компоненти:

- діловий імідж керівника - це уявлення про керівника як суб'єкта ділової активності;
- внутрішній імідж керівника, який включає уявлення про ціннісні орієнтації, етичні норми, психологічні характеристики.
- до візуального іміджу керівника відносять зовнішній вигляд, вербальну і невербальну поведінку керівника.

Що робити, коли людина не володіє такими презентаційними якостями? На допомогу можуть прийти знання, які описують саме складники іміджу та спосіб його творення, а також власне практика свідомого творення бажаного